

[Alfred Jensen.]

stadskommuner, for Hovedstadens Vedkommende maa man vel hellere sige: laver et Kommuneforbund, hvorved Skattebyrden bliver ens paa alle Beboerne. De nærmere Omstændigheder ved en saadan Ordning skal jeg ikke komme ind paa, men vi ser ikke rettere end, at det maa være den rigtige Maade at løse de Problemer paa, der foreligger for en Række Forstadskommuner, det være sig til København eller til andre større Byer her i Landet. Nogen almindelig Ophævelse af Erhvervsskatten vil vi altsaa ikke gaa med til.

Hans Hansen (Rørby): Der er noget mærkeligt i, at vi stadig skal være Vidne til, at næsten ethvert Forslag, der bliver stillet fra Oppositionens Side, bliver afvist af Regeringen. Det er ganske vist ikke anderledes paa dette Punkt med den nuværende Regering, end det plejer at være, men jeg synes, at her er et Forhold, som der er en Begrundelse, der er erkendt fra alle Sider, for at ændre — det er ogsaa fremgaaet af de Taler, som i øvrigt er holdt. Nu da Ud-ligningsbeskatningen, som det ogsaa er fremhævet af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, i nogen Grad overflødiggøres, synes jeg godt man kunde modtage et Forslag fra Oppositionen mere velvilligt, end det er sket her.

Jeg skal sige det ganske kort: Vi vil støtte et Forslag af denne Beskaffenhed, ogsaa fordi det i høj Grad forenkler Administrationen, og det kan saa sandelig nok tiltrænges, at Administrationen bliver forenklet. Skattevæsenet er snart blevet et helt kinesisk Æskesystem, hvor det ene griber ind i det andet i alle Forhold, saa det næsten er umuligt for en almindelig Skatteyder at følge med i, hvad der sker. Vi vil støtte dette Lovforslag, og vi mener, det vil være en smuk Gestus af Regeringen, hvis den modtager det; det er i alt Fald tydeligt fremgaaet, at man i nogen Grad er enig i de Betragtninger, der ligger til Grund for Forslaget. Vi vil fra vor Side anbefale, at Forslaget gennemføres.

Indenrigsministeren (Smørum): Jeg skal ikke forlænge denne Debat saa forfærdelig meget; jeg tror ikke, det tjener noget fornuftigt Formaal at tale saa forfærdelig længe om denne Sag.

Der er fra forskellige Side givet Tilslutning til, at man i et Udvalg drøfter forskellige Ændringer i de gældende Erhvervsbeskatningsregler. Jeg tror ikke, det er muligt at faa et Flertal til at gaa ind paa

fuldstændig at ophæve den gældende Erhvervsskattelov. Jeg tror, ligesom det allerede er udtalt af mit Partis ærede Ordfører, at de Grunde, som var de afgørende for den forrige Regering med Hensyn til dette Spørgsmaal, er lige saa gyldige og lige saa gode i Dag, som de var dengang. Jeg synes, at de ærede Medlemmer Hr. Jensen-Brobj og Hr. Carsten Raft indtager et meget ensidigt Standpunkt i denne Sag.

Det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Jensen-Brobj gør opmærksom paa, at jeg i mange Aar har deltaget i det kommunale Arbejde i en Kommune her i Københavns Amt; derfor kender jeg særdeles nøje den gældende Erhvervsbeskatnings Virkninger i Praksis. Jeg forstaaer ikke rigtig, at det ærede Medlem staar her og siger, at i Omegnskommunerne har man højere Ligningsprocenter, end man kender dem i København. Det ærede Medlem kender jo saa meget til kommunal Beskatning, at han ved, at man ikke af Ligningsprocenten kan se, hvor meget Folk betaler i Skat. Jeg maa ærligt indrømme, at naar jeg sammenligner, hvad Folk betaler i Skat i Ballerup-Maaløv Kommune af forskellige Indtægter — lad os sige af Indtægter fra 5 000 til 10 000 Kr. —, med, hvad man betaler i København, saa er Skatten betydeligt lavere i Ballerup-Maaløv Kommune end i Københavns Kommune. Det kan ligge noget forskelligt fra Kommune til Kommune, men man skal være noget forsigtig med, naar man taler om det virkelige Skattetryk i Kommunerne, bare at drage en Sammenligning mellem Ligningsprocenterne. Hvis man helt ophævede den gældende Erhvervsskattelov, vilde det sige, at Københavns Kommune skulde forøge sin Skatteudskrivning med ca. 5 Mill. Kr., og det vilde blive en Beskatning af hele den københavnske Befolkning, først og fremmest til Glæde for de store erhvervsdrivende, de Mennesker, der har deres store Erhvervsvirksomheder liggende her i København, men bor ude omkring i Omegnskommunerne. En Skatteregel, der faar den Virkning, maa de ærede Medlemmer regne med, at de hverken kan faa min eller mit Partis Medvirken til at gennemføre. Der er heller ingen Tvivl om, at hvis man ophævede Erhvervsskatten, vilde Skattelykommuner meget hurtigt gro frem igen.

Derimod synes jeg, at der kunde være Grund til i et Udvalg at tale lidt om de Grænser, der nu er gældende, bl. a. for Erhvervsindkomsten, hvor Grænsen er 2 000 Kr., og jeg kan sige — jeg maa sige det med alt muligt Forbehold, for jeg har ikke haft Lejlighed til at tale med de forskellige kommunale